

Εὐστοθιαδ. Ὁ Καμπαν. Θεόφιλ.
Ἦπ. Χρ. 2, 72

Θεόφιλος
Καμπανίου

Ἐπὶ τῇ αἰτίσει τοῦ Θεοφίλου Καμπανίου
εἰς Βέρροια τῷ 1773 κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ὃς
ἐκεῖ διδάσκαλος Σκαμαίτης Μπεκελλίδης
συνέταξε ποίημα καὶ ἐπέδωκε τῷ Θεοφίλῳ
πρὸς ἀνείμησιν τῇ ἐν Βέρροια ἐπιθυμίᾳ του.
Τὸ ἐν λόγῳ ποίημα μετὰ καὶ ἄλλων ^{πέντε} ἐπιστραμ-
μάτων τοῦ διδασκάλου Ἀναστασίου Καμπιῶτου

του ἐν Νεονύκῃ ἐν τῷ Κωδίκῃ 723 σ. 417
καὶ ἴσα, τοῦ Βατοπεδίου μονῆς, περιέχον τὸ ἔργο.
ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Θεόφιλου "Ταμίον τῆς Ὁδοδοξίας",
"Πρὸς τὸν πανερώτατον καὶ σοφωτάτιστον αὐτοῦ
καμπανίαν κύριον κύριον Θεόφιλον, ἐν Βερροίᾳ ἀπο.
δυσκίοντα τῷ αὐτοῦ Ἀπριλίῳ.
Ἀρχιδύτης Θεόφιλος δ' αἶμα παύσει ἰσὺς
μητροῦ τ' ἀμεινῆς ἔξαρχος οὗ σοφίῃ
ἐκπαίδων φαίνεται· φαίνεται δὲ ἀστυρ ὅσοι ἀριστοὶ
ἰωαννίτων κύριον ἐν γεραιῶν.
ὁ δὲ δὲ ἐπεθεῖν τε μ' αἶμα εἰσέτ' ἀσπασίμῃ.
ἡ δὲ δὲ ἰδέσθαι τὸν δ' αἶμα γοηδία.
ἡ δὲ δὲ κρύπτω, κρύπτω, κρύπτω, κρύπτω,
καὶ οὐκ αἶμα δὲ ἔχουσιν δ' αἶμα ἔπῃ."

